

Rudolf Lasky, gozdni kontrolor v Ilirski Bistrici,
France Witschel, deželni merec in bivši logar.

III. Ena gozdna komisija za okraje okrajnega glavarstva Kočevskega, Črnomeljskega in Novomeškega, v kateri so gospodje:

Ernest Faber, viši logar v Kočevji,
Mavricij Hladik, viši logar v Soteski,
Edvard Rande, viši logar v Gradacu,
France Blahna, viši logar v Ribnici,
France Witschel, deželni merec in bivši viši logar.

IV. Ena gozdna komisija za okraje okrajnega glavarstva Krškega in Litijskega; v tej komisiji so gospodje:

Mavricij Scheier, viši logar v Ratečah,
Adalbert Weizer, c. kr. gozdni oskrbnik v Kostanjevici,
Prokop Bohntinsky, viši logar v Boštanji,
France Witschel, deželni merec in bivši viši logar.

Udje te komisije imajo sledeča pravila:

1. Vsak ud gozdne komisije se zaveže, da bo sam ali po osebnosti, kateremu zapoveduje, dobrovoljno in brez plačila čuval o priliki nad gozdi, nahajočimi se v njegovem okraju brez razločka v tem, katere vrste je gozdni posestnik, ter na se vzame dolžnost, da bo, kjerkoli opazi kak zarod lubadarja ali pa tako gospodarstvo z gozdom, da se je v njem treba bati lubadarja, to takoj naznanil c. k. politični okrajni oblastniji.

2. Vsak ud si bo prizadeval, gozdne posestnike, ki si ne morejo držati lastnega gozdnega osebnosti, na njih prošnjo podučiti o bistvu in nevarnosti lubadarja, kakor tudi o vsaki priliki pomagati k občenemu blagostanju na gori imenovani način.

3. Postopanje gozdnih komisij in njih udov je v vsakem oziru podučljivo.

4. Vsak ud gozdne komisije mora, kolikor mu je po lastni službi mogoče, pripravljen biti, da pride na klic gozdnega posestnika ali politične oblastnije glede na slučaje pod 1. omenjene, kot izvedenec ali v posebno važnih slučajih na klic politične oblastnije v posvetovanje, ter mora s svetom in dejanjem pripomagati, da se odvrne nevarnost lubadarja in po njem pretijoča škoda.

5. Za pripomoč omenjeno pod 4. sme vsak ud gozdne komisije tirjati povračilo potnih stroškov.

6. Gozdne komisije so potrjene od c. kr. deželne vlade in imajo pravico, skupno ali posamno v gori imenovani namen vsak gozd ogledati, toraj imajo gozdni posestniki in tudi župani dolžnost, udom gozdnih komisij dajati naznanila, potrebna v gori omenjeni namen, in jih podpirati, kolikor morejo.

7. Tehnična vodba gozdnih komisij je izročena c. k. deželnemu gozdnemu nadzorniku.

Novi Kranjski panj

po Dzierzonovi osnovi.

Spisuje Luka Porenta, župnik in čebelar v Bohinji.

(Dalje.)

Iz tega je očitno, da je dobro spomladi in poleti čebelar, kedar se jim jesti daje, tudi malo vode med strd primešati; vendar se mi pa potrebno zdi, čebelarje zastran pitanja s tako mešanico na nekatere reči opomniti, in sicer:

1. Zmešaj vselej le toliko medu z vodo, kolikor ga ravno takrat poklasti misliš; zakaj ko bi tako mešanico več časa v majoliki ali kaki drugi posodi ohranil, bi se ti znala skisati, in taka skisana reč bi potem

ne bila več zdrava hrana za čebele. — Če bi tedaj, kedar že vsem panjem jesti daš, še kaj take zmesi v majoliki ostalo, je pa še nekaterim panjem malo pridaj, nazadnje pa prazno majoliko in livnik v kaki bolj prazni panj položi, da ti bodo čebele oboje lepo obilzale in osnažile.

2. Ne pozabi, da je le spomladi in poleti dobro malo vode med strd primešati, kedar čebelar kladeš, ne pa tudi že prepozno postavimo takrat, kedar čebele že ajdo berejo, ali pa še celo v jeseni. Če namreč že prepozno poleti ali pa celo v jeseni vodo med strd mešaš, kedar kladeš, bi znale čebele to mešanico čez zimo ohraniti, čez zimo bi se jim pa lahko tak med, ki je z vodo zmešan, v satovji skisal, in čebele bi prihodnjo spomlad od uživanja take skisane hrane prav lahko grižo dobile, katera je čebelar zeló zeló nevarna in škodljiva.

(Dal. prih.)

Gospodarske novice.

Društvo za povzdigo konjereje na Štajarskem.

To društvo bode letos popisalo vse za pleme sposobne konje. Tak popis konj se bode letošnjo pomlad in prihodnje poletje po pozivu ministerstva za kmetijstvo izvrševal po vsem Štajarskem, kjer koli se gojijo konji. Tak popis, v katerem se imajo imenovati le kobile za pleme od 3. leta naprej, je jako potreben, da se ve, kje se konji redé, kje in v kolikšnem številu so kobile, takega plemena, kako so plodne, kajti le po tej poti more se zvedeti, koliko število žebcev se ima v kak kraj postaviti, bodi s z vstanovljenjem novih ali pa z dopolnjenjem že obstoječe štacije za plemenske žebce, in sicer s tem, da se bodo cesarski žebci dajali v privatno oskrbovanje, ali pa privatnim dovoljevalo žebce spuščati. — Dalje je namen, da se pri tem popisovanju kobil za pleme tudi napravi pregled deželskih konjskih plemen, v katerega se imajo staviti bolj kobile za pleme. S tem misli se doseči, da se najbolje kobile ne bodo jemale za vojsko, kakor tudi to, da se one razznanijo, da se po takem konjerejsko znanje bolj razširi in da konjerejci stavljajo neko čast v svoje delovanje. Upati je, da bodo štajarski konjerejci že svoji zdravi pameti z veseljem pozdravili to napravo, da bodo društvo kolikor mogoče podpirali in ničesa ne po opustili, da se pri tej pribžnosti popiše vsaj dve tretjini vseh kobil za pleme, da se po takem po ministerstvu dovoljenih 5000 gold. obrne na pravo korist deželi.

Ponudba zarad naselite v Slavoniji.

Ako bi koga mojih rojakov veselilo preseliti se v Slavonijo, naj se pri meni oglasi, da mu na tanko povem vse, kako je tam, kjer sam osebno bil, in zemljo ogledal. Zemlja tukajšnjaja je dobra za vsakoršen pridelek.

Anton Šubel,

zidar na starem trgu hiš. št. 46
v Ljubljani.

Dostavek vredništva. Tudi gospodar Dular iz Korškega nam enako poroča, obljubivši, da bo, ker je tudi sam bil v Pakracu, več pisal „Novicam“ o tej zadevi. Vsakako je dobro, da se vs Slovenci, ki se mislijo v Slavoniji naseliti, poprej pomenijo med seboj, in če vkrenijo si novo domačijo izbrati, da jih kar več skupaj ob enem gre tje.